

บทที่ 6

การพยาบาลกระทำการผิดที่เป็นไปไม่ได้

ในบางครั้งแม้ผู้กระทำการต้องการที่จะกระทำการโดยมุ่งต่อผลชั่งกกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแต่ก็ไม่สามารถที่จะบรรลุถึงผลนั้นได้ ประมวลกฎหมายอาญาจึงได้บัญญัติการกระทำการดังกล่าวไว้ในมาตรา 81 ดังนี้

“ผู้ใดกระทำการโดยมุ่งต่อผลชั่งกกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแต่การกระทำนั้นไม่สามารถจะบรรลุผลได้อย่างแน่แท้ เพราะเหตุนั้นจึงใช้ในการกระทำหรือเหตุแห่งวัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อให้อว่าผู้นั้นพยาบาลกระทำการผิด แต่ให้ลงโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าการกระทำการดังกล่าวในรรคแรกได้กระทำไปโดยความเชื่องงาย ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้ จากบทบัญญัติดังกล่าวและบทบัญญัติซึ่งได้ศึกษามาแล้วในบทที่ 5 สามารถแบ่งการพยาบาลกระทำการผิดที่เป็นไปไม่ได้นี้ ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การพยาบาลกระทำการผิดที่เป็นไปไม่ได้โดยบังเอิญ (มาตรา 80)
  2. การพยาบาลกระทำการผิดที่เป็นไปไม่ได้อย่างแน่แท้ (มาตรา 81)
1. การพยาบาลกระทำการผิดที่เป็นไปไม่ได้โดยบังเอิญ (มาตรา 80) อาจเกิดขึ้น เพราะ
    - 1.1 ปัจจัยที่ใช้ในการกระทำ
    - 1.2 วัตถุที่มุ่งหมายกระทำการ

1.1 ปัจจัยที่ใช้ในการกระทำ เช่น กระสุนปืนด้าน ลูกกระเบิดด้าน เป็นต้น ยกตัวอย่างจำเลยใช้ปืนที่มีกระสุนบรรจุอยู่ ถึง 7 นัดยิงโจกกรวมกระสุนนัดแรกด้านไม่ระเบิดออกซึ่งอาจเป็นเพราะกระสุนเสื่อมคุณภาพหรือเพราะเหตุบังเอิญอย่างใดไม่ปรากฏ มีฉะนั้นแล้วกระสุนด้านระเบิดออกและอาจเกิดอันตรายแก่โจกกรวมได้หากเป็นการแน่แท้ไม่ว่าจะไม่สามารถกระทำให้ผู้ถูกยิงได้รับอันตรายจากการยิงของจำเลยเช่นนั้น กรณีจึงต้องปรับด้วยมาตรา 80 ไม่ใช่มาตรา 81 และถ้าหากไม่มีผู้เข้าชักขวางจำเลยไว้ทันท่วงที จำเลยอาจยิงโจกกรวมด้วยกระสุนที่ยังเหลืออยู่นั้นต่อไปอีกก็ได้ จึงยังเห็นชัดว่าไม่ใช่กรณีที่ปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำการผิดไม่สามารถจะกระทำให้บรรลุผลได้อย่างแน่แท้ตามความในมาตรา 81 จึงต้องปรับบทด้วยมาตรา 80 (คำพิพากษาฎิกาที่ 980/2502)

1.2 วัตถุที่มุ่งหมายกระทำการ เช่น ก.จะยิง ข.และยิงไปยังที่ ข. เคยนอนอยู่ แต่บังเอิญในคืนนั้น ข.ไปนอนที่ห้องอื่น จึงยิงถูกแต่หมอนข้างที่ที่นอนในกรณีเช่นนี้เป็นเหตุบังเอิญที่คืนนั้น ข. ไปนอนที่ห้องอื่น

สรุป การพยาบาลกระทำการความผิดที่เป็นไปไม่ได้โดยบังเอิญเป็นการพยาบาลกระทำการความผิดที่กระทำไปไม่ตลอด หรือการพยาบาลกระทำการความผิดที่กระทำไปตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 80

2. การพยาบาลกระทำการความผิดที่เป็นไปไม่ได้อ้างงانแห่ง มาตรา 81 อาจเกิดได้เพียง

2.1 ปัจจัยที่ใช้ในการกระทำ

2.2 วัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อ

2.1 ปัจจัยที่ใช้ในการกระทำ เช่นเป็นไม่ได้บรรจุกระสุน ปืนเด็กเล่น เป็นต้น

ตัวอย่าง

ผู้เสียหายอยู่ตรงจุดระเบิด ได้รับบาดแผล 4 แห่ง แห่งหนึ่งบวมมากและเนื้อไหมันอกนั้นบวมแดง แสดงว่า สูกระเบิดมีกำลังอ่อนไม่อาจทำให้ตายได้ จำเลยมีเจตนาฆ่าแต่ไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างแน่แท้เพราะปัจจัยที่ใช้เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 และ 81 (คดีพากษาฎีกานี้ 908/2520)

จำเลยเสียงกับผู้เสียหายเรื่องผู้เสียหายคงสัญญาว่าจำเลยเป็นซึ้กับภริยาผู้เสียหาย จำเลยยังผู้เสียหายด้วยเป็นสุกช่องสัน 1 นัด ในระยะ 1 วา เป็นแฟลล์เก้นอยู่ รักษาในโรงพยาบาล 2 วัน ก็กลับบ้านได้ แสดงว่าเป็นไม่อาจทำให้ตายได้ (คดีพากษาฎีกานี้ 1480/2520)

2.2 วัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อ เช่น ก. กางมุ้งและนำหมอนมาวางหลอกไว้ ให้ทุกคนคิดว่า ก. นอนอยู่ที่นั้น แต่ความจริง ก. ไม่เคยนอนอยู่ที่ตรงนั้นเลย ข. ต้องการฆ่า ก. จึงนำปืนมายิงที่หมอนซึ่ง ก. วางหลอกไว้ เช่นนี้ ก.ยื่อมไม่ตาย เพราะวัตถุที่มุ่งหมายกระทำต่อที่นั้นไม่ใช่ ก. แต่เป็นหมอน เพราะ ก. ไม่เคยนอนที่นั้นเลย

ข้อระวัง

ความผิดที่เป็นไปไม่ได้อย่างแน่แท้จะต้องมีข้อเท็จจริงครบสมบูรณ์ หากแต่ด้วยเหตุปัจจัยที่ใช้ในการกระทำการความผิดหรือวัตถุที่มุ่งหมายกระทำการต่อที่นั้นไม่สามารถเป็นไปได้อย่างแน่แท้

ส่วนการขาดองค์ประกอบนั้น เป็นการขาดองค์ประกอบแห่งความผิดที่มุ่งหมายกระทำต่อ เช่น จะเข้าไปลักทรัพย์ แต่ปรากฏว่าบ้านนั้นเป็นบ้านร้าง ไม่มีใครอยู่เลยเป็นต้น ย่อมไม่เป็นความผิดไม่ถูกลงโทษ

แต่การพยาบาลกระทำการความผิดที่เป็นไปไม่ได้โดยแบ่งแห่งตามความในมาตรา 81 นั้นจะต้องถูกลงโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น แต่ในมาตรา 81 วรรค 2

ให้อำนาจศาลที่จะใช้คุลพินิจที่จะไม่ลงโทษการกระทำความผิดที่เป็นไปไม่ได้อย่างแน่แท้ ในกรณีที่ผู้กระทำได้กระทำโดยความเชื่ออย่างmany เช่น เชื่อว่าถ้าทำดีก็ตามแล้วนั่งเสากาตาอาคมให้ผู้ที่กฎหมายตั้งไว้เป็นตุกตาันนี้ถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายอย่างอื่น

แนวคิดพิพากษาภัยคุกคาม การพยายามกระทำความผิดที่เป็นไปไม่ได้อย่างแน่แท้

กรณีที่จะปรับด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 81 นั้นเกี่ยวกับปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำความผิดไม่สามารถจะกระทำให้บรรลุผลได้อย่างแน่แท้ เช่น ใช้ปืนที่มีไว้เมื่อกำลังสุนบรรจุอยู่โดยยิงคนโดยเข้าใจผิดคิดว่ามีกระสุนบรรจุอยู่พร้อมแล้ว ซึ่งถึงอย่างไรก็ย่อมจะทำให้ผู้ถูกยิงได้รับอันตรายจากการยิงไม่ได้เลย ดังนี้ จึงจะถือได้ว่าเป็นกรณีที่ไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างแน่แท้ แต่ในคดีนี้ จำเลยใช้ปืนที่มีกระสุนบรรจุอยู่ถึง 7 นัดยิงโจทก์ร่วม กระสุนนัดแรกด้านซ้ายอาจเป็นเพราะเสื่อมคุณภาพหรือเพราะเหตุบังเอญอย่างใดไม่ปรากฏ มีฉะนั้นแล้วกระสุนต้องระเบิดออกและอาจเกิดอันตรายแก่โจทก์ร่วมได้ หากเป็นการแน่แท้ไม่ว่าจะไม่สามารถกระทำให้ผู้ถูกยิงได้รับอันตรายจากการยิงของจำเลยกรณีนี้ต้องปรับด้วยมาตรา 80 ไม่ใช่มาตรา 81 และหากไม่มีคนเข้าขัดขวางทันท่วงทีจำเลยอาจยิงโจทก์ร่วมด้วยกระสุนที่ยังเหลือต่อไปอีกด้วย (คำพิพากษาภัยคุกคามที่ 980/2502)

จำเลยใช้ปืนยิงผู้เสียหายในระยะใกล้เพียงว่าเดียว บาดแผลเป็นวงกลม เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 เซนติเมตร บริเวณรอบ ๆ แผลเป็นรอยบวม บาดแผลไม่ลึกเนื่องจากติดกับกระดูกหน้าแข้ง และที่หน้าแข้งที่ตรงกับแผลได้บุบเข้าไปเพียงเล็กน้อย บาดแผลนี้รักษาอยู่ 4 วันก็กลับบ้านได้ เรื่องนี้จับปืนของกลางไม่ได้และในขั้นพิจารณาไม่ปรากฏว่าเป็นปืนอะไร เมื่อบาดแผลของผู้เสียหายมีเพียงเล็กน้อยย่อมแสดงว่าอาชุบเป็นที่จำเลยใช้ยิงไม่อาจทำให้ผู้ถูกยิงถึงตายได้แม้จะถูกอวัยวะอื่น ถ้าหากเป็นปืนที่สามารถทำให้ผู้ถูกยิงถึงตายได้แล้ว อย่างน้อยกระดูกหน้าแข้งของผู้เสียหายจะต้องแตกหรือหัก กรณีต้องปรับด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 81 โดยถือว่าจำเลยมุ่งต่อผลซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด แต่ไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างแน่แท้เพราะเหตุปัจจัยซึ่งใช้ในการกระทำผิด จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288,81 (คำพิพากษาภัยคุกคามที่ 107/2510)

จำเลยใช้ปืนยิงผู้เสียหาย แต่กระสุนปืนไม่ลับ การที่กระสุนปืนไม่ระเบิดออกกไปนั้น จะเป็นเพราะคุณภาพของกระสุนปืนนั้นไม่ดีหรือเพราะเหตุใดก็ตาม การกระทำของจำเลยเป็นการพยายามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 แล้ว (คำพิพากษาภัยคุกคามที่ 701/2513)

กระสุนปืนเคยใช้ยิงมา ก่อน 3 ครั้งแล้ว กระสุนด้าน จ้าเลยนำมาใช้ยิงผู้เสียหายอีก โดย เน่าใจว่า ยังใช้ได้อยู่ แต่กระสุน กด้าน อีก ถือว่า การที่ กระสุน ไม่ระเบิดออกนี้ เป็นแต่เพียง การที่ เป็น ไปไม่ได้ โดยบังเอิญ หาเป็น การแน่แท้ว่า จะไม่สามารถทำให้ ผู้ถูกยิงได้รับ อันตราย จาก การยิง ของ จ้าเลย ไม่ ต้องปรับด้วย ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 (คำพิพากษาฎีกาที่ 783/2513)

จ้าเลย ใช้เป็นยิงผ่านไป ตรงที่ ที่ ผู้เสียหาย เคยนอน ในห้องเรือน แต่ กระสุนปืน ไม่ถูก เพรา ผู้เสียหาย ถูด้วย กระสุน จึงย้ายไปนอน เสียที่ ระเบียง การที่ ผู้เสียหาย ถูด้วย และ หลบไป ไม่อยู่ ในที่ที่ จ้าเลย เข้าไป ถือได้ว่า เป็นเรื่องบังเอิญ และ ผู้เสียหาย ก็ยังคงอยู่บนเรือนนั้น เอง ดังนี้ การกระทำ ของ จ้าเลย หาใช่ เป็นเรื่องที่ ไม่สามารถ สนับสนุน ผลได้อย่างแน่แท้ ตาม มาตรา 81 แห่ง ประมวลกฎหมาย อาญา ไม่ แต่ ต้องปรับด้วย มาตรา 80 (คำพิพากษาฎีกาที่ 1446/2513)

จ้าเลย ข่าว ว่าง ระเบิด ขาด เท่า กล่อง ไม่ขัดไฟ ไปยัง กลุ่ม คน ที่ กำลัง ชกต่อ วิวาก กับ พาก ของ จ้าเลย โดย เจตนา น่า เป็น เหตุให้ ผู้เสียหาย ซึ่ง เป็น บุคคล ภายนอก ได้ รับ บาดเจ็บ เพรา ถูก สะเก็ด ระเบิด เมื่อ ประกฎ ว่า ระเบิด ควร ที่ จ้าเลย ข้าง ไปนั้น ไม่อาจ ทำให้ ผู้ที่ ถูก สะเก็ด ระเบิด ถึง ก่อ ความ ตาย ได้ เพรา ระดับ ถูก ระเบิด นั้น มี กำลัง อ่อน ดังนี้ ต้อง ถือว่า การกระทำ ของ จ้าเลย ไม่สามารถ สนับสนุน ผลได้ อย่าง แน่แท้ เพรา เหตุ บัง จัด ซึ่ง ใช้ ในการ กระทำ ผิด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 81 (คำพิพากษา ฎีกาที่ 1720/2513)

จ้าเลย ใช้อาวุธ ปืน พก สั้น ยิง ผู้เสียหาย 1 นัด ใน ระยะ 3 วา ถูก กด บริเวณ ตะโพก ขวา เป็น แผ่น ตื้น แค่ ผิว หนัง 2 แผ่น ปืน ที่ ใช้ ยัง จะ เป็น ปืน ที่ ทำขึ้น เอง หรือ ทำ มา จาก ที่ ได้ ไม่ ประกฎ ลักษณะ ของ บาด แผ่น ประกฎ ว่า กระสุน เข้า ตรง ๆ มี ใช้ เนี่ย หรือ แฉลบ แต่ กระสุน ไม่ ทะลุ เข้าไป ถึง เนื้อ มี แต่ ข้าบ วน ที่ ผิว หนัง รักษา ประมาณ 10 วัน หาย แสดง ว่า อาวุธ ที่ ใช้ ยัง ไม่ อาจ ทำให้ ผู้ถูก ยิง ถึง ตาย ได้ แม้ จะ ถูก อวัยวะ อื่น ที่ สำคัญ ของ ร่าง กาย ดังนี้ ถือว่า จ้าเลย กระทำ โดย มุ่ง ประสงค์ ต่อ ผล ซึ่ง กฎหมาย บัญญัติ เป็น ความ ผิด แต่ การ กระทำ นั้น ไม่ สามารถ สนับสนุน ผล ได้ อย่าง แน่แท้ เพรา บัง จัด ซึ่ง ใช้ ในการ กระทำ จึง เป็น การ พยายาม กระทำ ความ ผิด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 81 มิใช่ มาตรา 80 (คำพิพากษา ฎีกาที่ 1361/2514)

จ้าเลย ใช้อาวุธ ปืน ถูก ซอง ผ้า ซึ่ง มี กระสุน ปืน นาค เส้น ผ่า คูน ยึก กลาง ประมาณ 7 มิลลิเมตร ยิง ผู้เสียหาย คน หนึ่ง ใน ระยะ 3 วา มี รอย กระสุน ปืน 4 แห่ง แห่ง ละ 1 แผ่น คือ ที่ แขน ซ้าย กัน กับ ข้าง ตะโพก ซ้าย และ ที่ ขา ขวา มี กระสุน ปืน ใน เนื้อ อีก แห่ง ละ 1 นัด รักษา ตัว ใน โรงพยาบาล 4 วัน ถ้า ไม่มี โรคแทรก ซ้อน จะ หาย ใน 14 วัน และ จ้าเลย ได้ ยิง ผู้เสียหาย อีก คน หนึ่ง ใน ระยะ 2 วา มี รอย

กระสุนหล่ายอยที่บริเวณตะโพกซ้าย บริเวณรอบแผลบวมและช้ำ รักษาตัวในโรงพยาบาล 7 วัน ถ้าไม่มีโรคแทรกซ้อนจะหายใน 20 วัน และได้ความจากแพทย์ว่า ผู้เสียหายทั้งสองไม่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลทันทีและมีโลหิตออกมากเกินควร อาจถึงแก่ชีวิตได้ แสดงว่าอาชุบปืนที่จำเลยใช้ยิงมีประสิทธิภาพร้ายแรง อาจทำให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายได้แม้จะถูกอวัยวะในที่ซึ่งไม่สำคัญกรณีจึงต้องปรับด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบด้วยมาตรา 80 ไม่ใช่มาตรา 81 (คำพิพากษาร้ายกาจที่ 211-212/2515)

จำเลยใช้ปืนพกสูกโน่นิดทำเองยิงผู้เสียหาย แต่เป็นไม่ลั่น ปรากฏว่าปืนนี้ใช้ยิงทำอันตรายแก่ชีวิตได้ มีช่องบรรจุไว้เพียง 4 ช่อง แต่จำเลยบรรจุไว้เพียง 4 ช่องซึ่งที่ตรงกับเข็มแทงชานวนอาจเป็นช่องว่างเมื่อจำเลยสับนกลงไป กระสุนจึงไม่ลั่น และเมื่อจำเลยยิงช้ำ ก็ไม่ได้มุนลูกไม่ให้ช่องที่บรรจุกระสุนตรงกับเข็มแทงชานวน อาจเป็นเพราะความเรียบรองหรือตกตะลึง สำหรับกระสุนไว้ในช่องที่ตรงกับเข็มแทงชานวนเมื่อยิงครั้งแรกหรือมุนลูกไม่ให้เข็มแทงชานวนตรงกับช่องที่บรรจุกระสุนเมื่อยิงช้ำ กระสุนปืนจะต้องลั่นและผู้เสียหายก็จะได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นการแหน่งทั่วจะไม่สามารถทำให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ ต้องปรับด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 ไม่ใช่มาตรา 81 (คำพิพากษาร้ายกาจที่ 280/2515)

จำเลยใช้ปืนยิงพลตำรวจ ป.ปราภูตามรายงานการตรวจพิสูจน์ปืนของกลางประกอบกับคำเบิกความของผู้ตัวจริงพิสูจน์ว่า "ได้อาปีนของกลางไปทดลองยิง แต่ไม่สามารถใช้ยิงให้กระสุนลั่นได้ เนื่องจากเข็มแทงชานวนไม่แรงพอ ส่วนกระสุนปืนของกลางอยู่ในสภาพที่ใช้ยิงได้ ดังนั้น การที่จำเลยใช้อาชุบปืนดังกล่าวยิงพลตำรวจ ป.จึงไม่บรรลุผลได้อย่างแน่แท้ เพราะเหตุปัจจัยเป็นปัจจัยในการกระทำผิดไม่อาจใช้ยิงได้ จำเลยมีความผิดฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงาน แต่ให้ลงโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 81 (คำพิพากษาร้ายกาจที่ 421/2516)

จำเลยใช้ปืนแก่ป่วยยิงผู้เสียหายขณะอยู่ห่างประมาณ 4-5 วา รวม 2 นัดกระสุนปืนถูกที่ใบหน้าผู้เสียหาย ศีวภาพ 2 รู โคนจมูกและเบ้าตาขวา ตาขวาบอด ถูกยิงแล้วโลหิตไหลเด็มใบหน้า การที่กระสุนปืนไม่เจาะลึกเข้าไปภายในของใบหน้าเพราวิถีกระสุนเนียดเฉียงไปไม่ถูกต้านตรง ผู้เสียหายจึงไม่ได้รับอันตรายถึงชีวิตตามธรรมดามาชุบปืนเป็นอาชุบที่ร้ายแรงใช้ประหัตประหารกันให้ถึงแก่ความตายได้ง่ายและแน่นอน จะสันนิษฐานเอาว่าปืนที่จำเลยใช้ยิงไม่มีประสิทธิภาพ เพราะผู้เสียหายถูกยิงในระยะใกล้แต่ไม่ถึงแก่ความตายนั้นหาได้ไม่ การที่ผู้เสียหายไม่ถึงแก่ความตายไม่ใช่ปืนเพราปืนไม่มีประสิทธิภาพ จะนำประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 81 มาปรับไม่ได้ จำเลยจึงมีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 (คำพิพากษาร้ายกาจที่ 1737/2515)

จำเลยยังผู้เสียหายในระยะห่าง 2 วา มีบัดແພລບຣີເວນໃບໜ້າແລະຫ້ວໄທລ່ຽວ ຂາດເສັ້ນຜ່າສູນຍົກລາງປະມານ 3 ມິລືຕິເມຕຣ ແພລທີໃບໜ້າ 12 ແພລ ມີເລືອດຫື່ມເລັກນ້ອຍ ແລະທີ່ຫ້ວໄທສົມ 7 ແພລ ບາດແພລແຕ່ຄະແໜ່ງມີກະສຸນເສັ້ນຜ່າສູນຍົກລາງປະມານ 2 ມິລືຕິເມຕຣັ້ງໃຕ້ຜົວໜັງ ແພທີ່
ລົງຄວາມເຫັນວ່າຈະຫຍາຍໃນ 10-14 ວັນ ຜູ້ເສີ່ຍຫາຍຮັກໝາຕ້ວອູ້ທີ່ໂຮງພຍາບາລ 10 ວັນເຕີເຊ ແສດງວ່າ
ເປັນບາດແພລເພີ່ມເລັກນ້ອຍເຖິ່ນນັ້ນ ແລະໄຟໄດ້ຄວາມວ່າຖືກເສີ່ຍຫາຍໄໝມ່ມາຮັບການຮັກໝາທີ່ໂຮງພຍາບາລ
ທັນທ່ວງທີ່ຈະສຶກສົດໄດ້ ຍ່ອມແສດງວ່າອາວຸຫຼປິນທີ່ຈຳເລີຍໃຫ້ຢືນໄໝຈ່າກຳໃຫ້ຜູ້ເສີ່ຍຫາຍຖຸກຍິ່ງຄື່ງຕາຍໄດ້
ແມ້ຈະຖຸກອວຍວະສຳຄັນຂອງຮ່າງກາຍ ດັ່ງນີ້ ກຣັນຕ້ອງປັບປຸງດ້ວຍປະມວລກງໍໝາຍອາຍຸາ ມາຕຣາ 81 (ຄໍາ
ພິພາກໝາງກົງກາທີ່ 281/2517)

ຜູ້ເສີ່ຍຫາຍຍູ້ຕຽງຈຸດຮະເບີດ "ໄດ້ຮັບບາດແພລ 4 ແຫ່ງ ແຫ່ງໜຶ່ງນົມນາກແລະເນື້ອໄໝນ້ຳ ນອກນັ້ນ
ນົມນາກ ແສດງວ່າລູກຮະເບີດມີກຳລັງອ່ອນໄໝຈ່າກຳໃຫ້ຕາຍໄດ້ ຈຳເລີຍມີເຈຕານຈ່າເຕີມ່ສາມາດນົບວາລຸ
ຜລໄດ້ອ່າງແນ່ແທ່ເພຣະປັຈຸຍທີ່ໃຊ້ເປັນຄວາມຝຶດຕາມ ປະມວລກງໍໝາຍອາຍຸາ ມາຕຣາ 288, ມາຕຣາ
81 (ຄໍາພິພາກໝາງກົງກາທີ່ 908/2520)

ຈຳເລີຍຄົກເຕີ່ງກັບຜູ້ເສີ່ຍຫາຍເວັ້ງຜູ້ເສີ່ຍຫາຍສັງສົງວ່າຈຳເລີຍເປັນຫຼັກກົບກະຍົງຜູ້ເສີ່ຍຫາຍ ຈຳເລີຍຍິ່ງ
ຜູ້ເສີ່ຍຫາຍດ້ວຍປິນສູກຂອງລັ້ນ 1 ນັດໃນຮະຍະ 1 ວາ ເປັນແພລເລັກນ້ອຍຮັກໝາໃນໂຮງພຍາບາລ 2 ວັນກັກລັບ
ບ້ານໄດ້ ແສດງວ່າປິນໄໝຈ່າກຳໃຫ້ຕາຍໄດ້ ເປັນຄວາມຝຶດຕາມປະມວລກງໍໝາຍອາຍຸາ ມາຕຣາ 288,81
(ຄໍາພິພາກໝາງກົງກາທີ່ 1480/2520)